

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

27. Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

tum quoad animas in gloria, tum quoad corpora in spe resurrectionis. Vtrumque negant haeretici, quum de Sanctis tanquam de mortuis disputant, & Christi hoc loco responsum dupliciter enervant. Exponit Calvinus hoc loco omnes Deo vivere, quia fideles, postquam mundo interierint, agunt caelestem vitam cum Deo: quum certum & evidens sit, non omnes hoc sensu Deo vivere, ideoque hunc sensum illa verba, quae generaliter loquuntur, habere non posse. Clarius alibi hanc contra seipsum liquidam veritatem professus est. Sic enim ad Act. cap. 7. hanc eadem Dei verba tractans scribit. *Ex hoc loco Christus non absque optima ratione colligit, pios post mortem esse superstites. Nam si totus homo in morte intereat, inepta esset locutio: Ego sum Deus Abraham. Ergo Abraham, Isaac, & Iacob, quamvis carne perierint, spiritu tamen apud Deum vivunt.* Hec ibi Calvinus. Suam igitur impietatem hac duplici expositione satis superque ipsemet refutavit, qui Sanctos omnes non secus quam Abraham, Isaac, & Iacob apud Deum viventes, Mortuos passim vocat.

27. Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo.

PROPTER hoc praecipuum & illud alterum huic simile, *Non concupisces*, legem observatu impossibilem esse, dicere hoc tempore haeretici ausi sunt: & ad haec verba hoc in loco Calvinus ita scribit. *Ex hoc copendio apparet Deum in legis praecipuis non respicere quid possint homines, sed quid debeant. Nam in hac carnis infirmitate fieri non potest ut perfectus Dei amor regnum obtineat. Scimus enim quam propensi sunt ad vanitatem omnes sensus nostri. Perniciosa & pestilens haec doctrina est, tam crudè & indi-*

Manda-
tum dile-
ctionis
Dei non
est impos-
sibile in
hac vita.

distinctè posita. Deus quippe in præceptis legis non quidem respicit quid possint homines ex se, & ex nature sue viribus, sed quid possint atque ideo debeant ex adiutorio suæ gratiæ perficere. *Ideo nobis præceptum est* (ait S. Augustinus) *ut Deum tota anima diligamus, (quod non fit dum caro concupiscit adversus animam) ut admoneremur quid fide exposcere, quò spem præmittere, & obliuiscendo quæ retrò sunt in quæ anteriora nos extendere debeamus.* Hæc ille. Est igitur hoc præceptum perfectionis, cui obstat concupiscentia, quæ quia in renatis culpabilis non est, absque culpa hac perfectione caremus. Perfectionem dico omnimodam qualem sonat præceptum.

De Spir.
& lit. cap.
vlt.

In lib. de
perfect.
iustitiæ.

Vnde alibi August. *Quamdiu est adhuc aliquid carnalis concupiscentiæ quod vel continendo frenetur, non omnimodo ex tota anima diligitur Deus.* Ait non omnimodo ex tota anima diligi Deum. Nempe quia minuitur ista dilectio & delectatio spiritualis sanctorum mentium non ad alteram concupiscentiam debellandam occupatur bellantis animus: ut contra Iulianum docet lib. 4. cap. 2. Et hæc est illa carnis infirmitas & propensio ad malum de qua hic Calvinus loquitur. Sed ea non obstante, *exercet gloriosa certamina miles Christi* (ait eodem loco August.) & verè diligit Deum ex toto corde, *quia licet totam non assequatur eharitatem, nullam tamen sequitur cupiditatem,* ait August. de Spiritu & lit. cap. vltimo: vel ut expressius S. Thom. docet, licet totum cor actualiter in Deum non feratur semper, tamè habitualiter fertur, quamdiu nihil contra dilectionem Dei cor admittit. 2.2. q. 44. art. 4. ad 2. Et hoc sensu in præceptis legis respicit Deus quid facere debeamus: nempe ut legem, quam tulit, impleamus, sed tanquam viatores, non tanquam possessores & hæredes vitæ æternæ: id est, in carne adhuc viuentes, sed

Præcepta
legis quo-
modo fa-
cienda.

sed non secundum carnē viuentes. Christus qui-
 pe in carne sua de peccato damnauit peccatum, id est, per Rom. 5.
 carnem suam, vt hostiam pro peccato oblatam,
 multauit peccatū, & sustulit dominium eius in
 omnibus filijs adoptionis, in quorum cordibus diffusa Rom. 8.
 est charitas per Spiritum S. qui datus est illis, vt iustificatio
 legis impleatur in illis, seu ab illis, qui non secundum car-
 nem ambulant, sed secundum spiritum. Sicut ergo præ-
 ceptum Dei est quod seruare & debemus & pos-
 sumus, non ambulare secundum carnem (quia si secundum
 carnem vixeritis, moriemini, ait Paulus) sic præceptum
 est quod seruare & debemus & possumus, diligere
 Dominum ex toto corde: id est, non ambulare secun-
 dum carnem, nullam sequi cupiditatem. Vnde
 August. Prudentia carnis per Christū ablata & extincta, In expo-
 sit. qua-
 rundam
 proposit.
 in epist.
 ad Rom.
 iustitia legis impletur, quum non secundum carnem, sed se-
 cundum spiritum ambulamus. Hæc prudentia carnis
 est sapere secundum carnem, & sequi cupiditates
 eius. Hoc per Christi gratiam tollitur, & ideo per
 Christi gratiam omnes cupiditates prauas supe-
 rare & debemus & possumus, vt non regnet peccatum Rom. 6.
 in mortali corpore nostro vt obediamus concupiscentijs eius,
 etiam maneat peccatum seu peccati propensio quam
 hic Calvinus vrget, sed regnet gratia per iusticiam, vt Rom. 5.
 Paulus loquitur, id est, regnet amor Dei perfe-
 ctus: quod fieri posse impie hic negat Calvinus,
 perfectus, inquam, iuxta viæ perfectionem in qua
 adhuc sumus, quæ est, nullam sequi cupiditatem;
 non obedire concupiscentijs carnis, tamen si ipsa maneat Rom. 6.
 in carne concupiscentia, denique condelectari legi Rom. 7.
 Dei secundum interiorem hominem, quod est, mente serui-
 re legi Dei, mente & animo Deum diligere, licet
 caro seruiat legi peccati, id est, licet caro & carnalis
 infirmitas concupiscere non desinat.